

Korpa Tamás

TANANYAGOK A SECURITATE ESTI ISKOLÁJÁBÓL

A SZEMÉLYAZONOSSÁG ELLENŐRZÉSE

miután a sok fogdosásban elkopnak
az ujjbegyek,
és az ujjlenyomat nem kínál többé elégséges fogódzót,
akkor következhet a tükörré hívás.
a célszemély gyúlékony frakkját levedli,
izzad, megfogant,
érezhetitek az illatát – egyszerűen csak a tükörré lehel.
az ujjlenyomatonál is magányosabb minta rajzolódik ki
az üvegen. mert a lehelet nehezebben idomítható,
ez a titka.
a rácsodálkozás a beszédszervek rövid lebénulásával járhat,
figyeljétek meg.
amint keresztülmegy, sűrűbb, mint a levegő.
ha szemhéjait bársonyos porréteg fedte, most felpattannak.
a szemek szikkasztógödrei megtelnek.
a megnyúlt csillár ráadásul fel-alá jár a szobában.
az üvegvázába
fejfel lefelé állítottuk a zsályát.
forrófejű virággömb hűl a váza alján a vízben.
de ezt már nem mindenki veszi észre közülük.

FEKETE-TENGERI POLIP

mint egy énekesmadárfészek, akkora.
képzeltetek el egy tengert sosem látott Monostor negyedi férfit,
ahogy a hajára felsegítjük,

és rideg, rózsaszínű masnit formáz odafönt, a fejtetön,
a nappaliban összeterelt családtagok és a vendégek szeme láttára.
magunkkal visszük kézi akváriumban minden egyes házkutatásra.
úgy kell odarakni, hogy kedvet kapjon,
és semmiképpen sem ingatag satuként fogja be az elmét,
hanem szinte lágy kalácsba fonja tapadókorongos karjaival.
és egy furcsa, nagy érzelem törjön arra, aki hordozza:
valaki szembejön vele, de nem áll meg.
bármit bevall ezek után.

HASONMÁSFELKÉSZÍTŐ

kell a szóbeszéd, hogy lám, kettő lett belőle.
nincs hasonmásnövesztő por, ezt értsd meg. ki kell tanulni
mindenestől. ha álmodból ébresztünk, mintha álmából ébresztenénk
fel.
tanúk előtt, csúcsgalambban, ilyen lesz az első találkozás.
szembe kerül magával: rövidzárlat, figyeld a pupillák
árapály-játékát. majd esőben, hóban, tömbházfolyosón
gyors, hirtelen elmellőzködés. s a kérdés mindig: *elnézést,*
ez hogy lehet?
keresd a szemében a kátyút.
ha vacsorára hívod, négyszemközt megbeszélni
mi ez, friss vágott virágot rendelj az asztalotokra.
kövesd, hogy vetkőzteti le ezüst csomagolópapírjából a főfogást,
a csokoládényulat.
kés, villa, fogpiszkálóbajonettek – mind érintetlen.
nekilát: édes harsogás. üreges tompa roppanás, amíg végre
kicsordul a krém. nyalánkságpöttyök a tányéron.
a horpadt nugáton metszőfognyomok.
kérdésgess, válaszolj.
kiderül: emberi beszédre fogékony papagájt tart.
kiderül: magányos sétára indul innen a záportározó-tóhoz.
kövesd.

ETIKAI KÓDEX

az ajtóig kísérni. *fontos.*
gyermekzárát aktiválni a szolgálati autón, mielőtt beszáll. *ez fontos.*
kicsavarni a fejét, mint egy villanykörtét, a nyak foglatából. *nem fontos.*
üzenetet hagyni álmaiban. *fontos.*
hallomnemhallomhallomnemhallomot játszani vele. *nem fontos.*
fogak dupla gerezdjét csikorgatni előtte, fogakat pozdorjává törni. *nem fontos.*
a homokórában fogva tartott pókokat etetni. *nem fontos.*
kiszáradt telefonkagylót hidratálni. *nem fontos.*
vérszerződést kötni, a sebet a gépelt irat élével ejteni. *fontos.*
a papírlapot sztetoszkóppal vizsgálni, mint egy zárszerkezetet. *ez igenis fontos.*
forgalomból kivont könyvekkel hőszigetelni. *fontos.*
állítólag-igeidőben beszélgetni vele. *fontos.*
ásításrohamokkal ostromolni. *nem fontos.*
útlevelével origamizni. *nem fontos.*
szerelmes váladékkal hitegetni. *talán fontos.*
az elsődleges nemi jegyei közelébe lehallgatókészüléket telepíteni. *nem fontos.*
fél perccel tovább bámulni a kellesénél. *fontos.*
a saját lábán engedni haza. *ez fontos.*

ÉBRESZTÉS TÉLI ÁLOMBÓL

ismételd el neki először a kulcsszavakat ábécérendben.
képzeld azt, hogy a fejében folyásiránnyal szemben kenuzol,
és édes ez a gyöttelelem.
ezek az utolsó emlékeim, mondja: *megunom a kezeimet,
megmosom, eltörölgetem és többé nem veszem elő őket. a számban
fogak helyett mindenütt kanócok lógnak.* szellőztesd ki gyorsan,
húzd el a
függönyöket.
kínáld meg örménykockával, önts belé lelket.

kínáld meg golyóstollal, ami még sosem hagyta el a lakást.
a jégcsapórát erősítsd fel a mennyezetre. percenként hatvanat
csöppen, és kellő idő alatt olvad el.
mérd.
emlékei, mint a mázlista költöző madarak, visszatérnek.
a zárszó, ha lehet, legyen ez: *innentől mindent megengedek
neked.*

AZ ELSŐ HÁZKUTATÁS

tűz üt ki. hiába tekereg, bedöglük a zuhanyrózsa rövid láncán.
elromlik a konyhacsap.
porzik az üres szódásszifon. tűz üt ki.
mint egy pulóver, kibolyhosodik az ablak, felfúvódik,
fröcskölni és köpködni kezd benne az üveg.
aztán kihull belőle a fény. vérpiros burokban a szoba.
négy szemközt vagytok: nézz a hevülő ablakszembe.
nézz be a hevülő üvegen. a faliórán lefolynak a vékony mutatók,
a kicsi és a nagy. a preparált bagolyfejben
üveg szem sesteteg. meggyullad a lakkos tollruha.
a pulton feledt kukoricacsövek pattognak, mint egy sortűz.
lángok turkálnak a fényképes ládikóban.
te, aki érkezel, mert elromlott a konyhacsap, bedöglött
a zuhanyrózsa rövid láncán.
te, aki érkezel, dugd ki szelíden a nyelved.
forgasd meg a füstben, dúdolj félhangosan.
koronatanúdat kimenekített: növényeid már biztonságban várnak.
nincs egy korty víz sem az egész lakásban.

A MÁSODIK HÁZKUTATÁS

tűz kitör. hiába gördül a zuhanyrózsa rövid láncán.
a csap eltört.
porzik az üres szódásszifon. tűz kitör.

mint egy pulóver régóta, az ablak bolyhos, duzzadt,
az üveg kifröccsen és porlik.
akkor a fény kialszik. szoba vöröses borítékban.
egyedül vagy, nézd a fűtött ablakot.
nézd meg a forró üveget. keskeny mutatók futnak le a faliórán,
a kicsi és a nagy. a kikészített bagoly fejében
az üvegszem pislog. a lakkos toll kigyullad.
a pulton az elfelejtett kukoricapehely, mint egy röplabda, pattog.
lángok vannak a fotódobozban.
azért érkezik, mert a csaptelep eltört, meghalt
a zuhanyrózsa rövid láncán.
te, aki jössz, óvatosan dobd ki a nyelved.
forgasd be a füstbe, félig hangosan dúdolva.
megmentette a koronatanúit: növényei biztonságban vannak.
nincs korty víz az egész lakásban.

A HARMADIK HÁZKUTATÁS

a tűz kialszik. hiába gördül a zuhanyrózsa rövid láncán.
a csap eltört.
poros a szódásszifon. a tűz kialszik.
mint egy pulóver régen, az üveg bolyhos, duzzadt,
az üveg fröccsenni kezd.
akkor a fény kialszik. szoba egy piros borítékban.
egyedül vagy, nézd a fűtött ablakot.
nézd meg a forró üveget. a vékony mutatók az óra körül forognak,
a kicsi és a nagy. az elkészített bagoly
összeszorítja üvegszemeit. a festett toll kigyullad.
a pult úgy néz ki, mint egy tál forgács.
lángok vannak a képkeretben.
azok, akik azért érkeznek, mert a csap eltört, halottak.
a zuhanyrózsa rövid láncán.
gyere, terítsd le kissé a nyelved.
fordítsd füstté.
megmentette az engedékenységet: növényei biztonságban várnak.
nincs víz az egész lakásban.

A NEGYEDIK HÁZKUTATÁS

a tűz fellobban. a zuhany alatt rövid rózsák.
a csap eltört.
porzik az üres szifon. a tűz fellobban.
mint egy hosszú pulóver, az ablak, duzzadt,
az üveg tüsszenteni kezd.
aztán a fény esik. szoba vöröses borítékban.
egyedül vagy, nézz ki a fűtött ablakon.
nézd meg a forró üveget. vékony mutatók futnak át a faliórán,
a kicsi és a nagy. az elkészített bagoly
kristályszepe felsikolt. a fényes toll kigyullad.
a pulton az elfelejtett kukoricapehely fellobban, mint a tűz.
a képkeretben lárma van.
ha azért érkezik, mert törött a csap, meghalt
a zuhanyrózsa rövid láncán.
jön, tedd le óvatosan a nyelved, füstben kavargó,
zúgolódva az út mentén.
megmentette a koronatanúit: növényei biztonságban várnak.
nincs korty víz.